

REPUBLIKA HRVA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUB
Z A G R E B
Frankopanska 1

PRIJEMNI ŠTAMBIJ
REPUBLIKA HRVATSKA
376 HAKOM

Prilmeno: 25.05.2021., 07:53 h		
Klasifikacijska oznaka	Ustrojstvena jedinica:	
034-07/20-01/85	376-08/HP	
Uredbeni broj	Prilozi:	Vrijednost:
437-21-03	1	

oj: UsII-423/20-8

d2697824

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga Suda Ljiljane Karlovčan-Đurović, predsjednice vijeća, Lidije Rostaš i Sanje Štefan, članica vijeća te višeg sudskog savjetnika specijaliste Srđana Papića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja
kojeg zastupa

i tužitelja protiv tuženika
Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9 i 10, radi pristupa i zajedničkog korištenja elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme, na sjednici vijeća održanoj 3. ožujka 2021.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje odluke Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-08/20-03/01, urbroj: 376-08-20-17 od 28. listopada 2020.

II. Odbijaju se zahtjevi tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

III. Ova presuda će se objaviti u „Narodnim novinama“.

Obrazloženje

Točkom I. izreke odluke obvezuje se infrastrukturni operator
odmah po primitku ove odluke omogućiti operatoru javnih komunikacijskih usluga pristup i zajedničko korištenje elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme u Gradu Umagu. Točkom II. izreke odluke naloženo je operatoru javnih komunikacijskih usluga da u roku od 30 dana od primitka ove odluke, o vlastitom trošku poduzme mjere i radove kako bi elektronička komunikacijska infrastruktura i druga povezana oprema na nekretnini kč. br. 3944, k.o. Umag (Zemljoradnička ulica i Ulica Ernesta Miloša) bila prohodna za zajedničko korištenje te da se ugrade potrebne cijevi i spojnice radi pružanja usluga krajnjim korisnicima. Troškovi ovih mjera i radova se ne refundiraju.

Protiv navedene odluke tužbu je podnio tužitelj koja je zaprimljena kod ovoga Suda pod, poslovnim brojem: UsII-423/20. Nakon toga je tužbu protiv iste odluke podnio tužitelj koja je zaprimljena kod ovoga Suda pod, poslovnim brojem: UsII-425/20. S obzirom na navedeno trebalo je spojiti predmete radi zajedničkog rješavanja temeljem članaka 113. i 114. Sudskog poslovnika („Narodne novine“, 37/14., 49/14., 8/15., 35/15., 123/15., 45/16., 29/17., 33/17., 34/17., 57/17., 101/18., 119/18., 81/19., 128/19., 39/20., 47/20., 138/20. i 147/20.). Zajednička odluka donijet će se pod brojem: UsII-423/20.

Tužitelj ističe da je pokrenuo postupak pred tuženikom protiv zbog povrede Zakona o elektroničkim komunikacijama i Pravilnika o načinu i uvjetima pristupa i zajedničkog korištenja elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme te nikad nije sporio prava iz ugovora o pristupu i zajedničkom korištenju kabelaške kanalizacije. Međutim, osporavao je protupravan način korištenja prava iz navedenih propisa. Smatra da stoga nije bilo nikakve potrebe za donošenjem odluke u dijelu stavka II. Smatra da se izreka u dijelu stavka II. prve rečenice ne može uopće ispitati, jer je nejasna i nerazumljiva, jer nije točno i izričito određena, niti barem odrediv tehnički način ispunjenja obveze. Ističe da se unutar paricijskog roka radi izbjegavanja spora obratio tuženiku da točno odredi način izvršenja obveze. Tuženik je to izričito odbio. Ističe da nema ništa protiv da sud sam riješi stvar na način da odluči o tehničkom rješenju izvršenja obveze zainteresirane osobe u „mislu odredbe članka 58. Predlaže da sud donese presudu kojom poništava navedenu odluku u dijelu stavka I. odluke i u dijelu stavka II. u dijelu prve rečenice odluke i predmet vrati tuženiku na ponovni postupak te traži troškove za sastav tužbe u iznosu od 3.125,00 kuna.

Tužitelj protiv navedene odluke podnio je tužbu i prijedlog za donošenje odluke o odgovornom učinku tužbe. U tužbi iznosi tijek postupka. Ističe da iz točke II. izreke pobijane odluke nije razvidno koje radnje tužitelj mora provesti kako bi elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu na nekretnini kč. br. 3944, k.o. Umag, učinio prohodnom za zajedničko korištenje. Ističe da su se i tužitelj i prvo tužitelj obradili tuženiku radi dodatnog pojašnjenja načina ispunjenja naloženih radnji. Navodi da se tužitelj dovodi u situaciju da zbog neodređenosti izreke pobijane odluke i detaljnog obrazloženja isti ne zna koju to radnju mora izvršiti sukladno članku 18. stavku 3. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“, 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14., 72/17. – dalje: ZEK), dok mu istodobno za postupanje prijete rizik od prekršaja sukladno članku 18. stavku 4. ZEK-a. Smatra da se kod određivanja obveze trebalo pridržavati odredbi Zakona o općem upravnom postupku. Poziva se na odredbu članka 6. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku.

S obzirom na sve navedeno predlaže da se navedena odluka poništi i naloži tuženiku da tužitelju nadoknadi trošak postupka, a ukoliko naslovni sud nije u mogućnosti meritorno riješiti spor predlaže predmet vratiti na ponovni postupak i da naslovni sud nakon provedenog postupka donese presudu kojom poništava odluku i nalaže tuženiku da tužitelju nadoknadi trošak ovog postupka te predlaže donošenje odluke o odgovornom učinku tužbe, s obzirom da će u suprotnom za tužitelja nastati nenadoknadviva šteta.

Tuženik u odgovoru na tužbu tužitelja ističe da je jasno naveo da neće svojom odlukom ulaziti u nadležnost parničnog suda, već će se samo ograničiti na obvezu i ovlasti iz članka 30: ZEK-a, odnosno u slučaju spora između infrastrukturnog operatora i operatora korisnika u vezi sa sklopljenim ugovorom o pristupu i zajedničkom korištenju elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme donijeti odluku o rješenju spora, imajući u vidu zakonsku obvezu omogućavanja pristupa i zajedničkog korištenja EKI te potrebe krajnjih korisnika usluga. Navodi da temeljem odredbe članka 30. stavka 2. ZEK-a infrastrukturni operator mora omogućiti operatoru korisniku, uz naknadu i na temelju sklopljenog ugovora, pristup i zajedničko korištenje svoje elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme, a temeljem stavka 10. istog članka u slučaju spora između infrastrukturnog operatora i operatora korisnika u vezi sa sklopljenim ugovorom o pristupu i zajedničkom korištenju elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme, tuženik provodi postupak rješavanja spora u skladu s odredbom članka 20:

ZEK-a vodeći pri tome računa o odgovarajućim uvjetima pristupa i zajedničkog korištenja iz stavka 2. ovog članka.

Iz dokumentacije je vidljivo da je među strankama postojala međusobna korespondencija iz koje je vidljivo da su i jedna i druga strana imale propuste u postupanju prilikom ostvarivanja pristupa iz zajedničkog korištenja EKI na način kako je propisano Pravilnikom o načinu i uvjetima pristupa i zajedničkog korištenja elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme („Narodne novine“, 136/11., 44/12., 75/13. i 36/13. – dalje: Pravilnik). Međutim, te propuste tuženik nije uzeo odlučujućim za rješenje ovog spora, već smatra da se rješenjem spora mora osigurati pristup i zajedničko korištenje EKI, te pružanje usluga krajnjim korisnicima, koji su zbog onemogućavanja pristupa uskraćeni za usluge elektroničkih komunikacija. Ističe da je ono što je odlučno za ovaj spor, omogućiti pristup i zajedničko korištenje EKI, tuženik je riješio osporenim rješenjem. Stoga su navodi tužitelja u smislu članka 30. ZEK-a neosnovani i paušalni. Navodi da je neosnovan navod tužitelja da je osporavano rješenje nezakonito da se prva rečenica točke II. izreke navodno ne može ispitati, jer je nejasna i nerazumljiva, niti je vidljiv tehnički način ispunjenja. Naime, smatra da tužitelj time prikazuje nepoznavanje regulatornog okvira i uloge koju tužitelj kao infrastrukturni operator ima. Regulatorni okvir u vezi pristupa i zajedničkog korištenja EKI uređen je člankom 30. ZEK-a i Pravilnikom. Ističe da tužitelj ne shvaća da je on infrastrukturni operator za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu u Gradu Umagu i da je on taj koji daje suglasnost za tehničko rješenje ili daje uputu na koji način treba ispraviti tehničko rješenje. Nisu operatori, korisnici ili tuženik oni koji odlučuju na koji način treba upravljati EKI-em na području Grada Umaga, koliko operatora korisnika koristi predmetnu EKI, koji su poslovni planovi i potrebe samog tužitelja u vezi s korištenjem predmetne EKI i na koji način od više mogućih treba izvesti mjere i radove. Ako se operatori ne mogu usuglasiti oko tehničkog rješenja za pristup i zajedničko korištenje kabelaške kanalizacije mogu pokrenuti spor pred tuženikom. Dakle, prvo se moraju proći koraci definirani člankom 11. Pravilnika, pa se tek onda pokreće spor. Na navedeno je tuženik i uputio tužitelja da je tehničko rješenje obveza operatora, da postoji procedura po članku 11. Pravilnika, da tužitelj mora detaljno navesti i obrazložiti kako se treba ispraviti tehničko rješenje, međutim, tužitelj je sve to propustio napraviti i što uvijek to nije napravio. Zaključno ističe da je osporeno rješenje doneseno sukladno propisima te predlaže da se tužbeni zahtjev odbije u cijelosti.

Tuženik u odgovoru na tužbu tužitelja . ponavlja sve što je naveo u odgovoru na tužbu prvotuzitelja. Ponovo ističe da je sukladno Pravilniku tehničko rješenje obveza operatora, a ne tuženika. Ističe da je tužitelj bio obvezan poduzeti konkretne korake, izraditi i dostaviti tehničko rješenje zainteresiranoj strani i tražiti suglasnost, a u slučaju odbijanja ispraviti tehničko rješenje. Nakon neformalne upute tuženika tužitelj tek nakon mjesec dana dostavlja tehničko rješenje i traži suglasnost na isto. U tom smislu je 30. studenog 2020. dana uputa strankama da se u slučaju nepostupanja po osporavanom rješenju podnese prijava radi pokretanja postupka inspekcijaskog nadzora ili u slučaju neslaganja s predloženim tehničkim rješenjem pokrenuti spor pred tuženikom sukladno članku 11. stavku 5. Pravilnika. Ističe da je tužitelj kontradiktoran u svojim pokušajima prikazivanja osporavanog rješenja nezakonitim, a to je vidljivo i u e-mailu tužitelja od 10. studenog 2020., 15 dana prije nego li je postupio po članku 11. Pravilnika, odnosno dostavio tehničko rješenje i zatražio suglasnost na isto. Tužitelj, iako je upoznat s odredbama članka 11. Pravilnika i unatoč nepostupanju po istom navodi što bi trebalo poduzeti (npr. dozvola od Hrvatskih cesta, napraviti rasklop novog završnog rotora, sve to bi rezultiralo prekidom telekomunikacijskog prometa , uzevši u obzir novo završeni rotor upitno je da li bi i u slučaju tražene dozvole od strane Hrvatskih

cesta istu dobio), a ništa od navedenog nisu niti poduzeli. Isto tako smatra neosnovanim navod tužitelja iz točke IV. tužbe u kojoj se navodi da izvršenje obveze treba biti najpovoljnije za tužitelja. Dakle, da je tuženik i odredio tehničke detalje obveze, tužitelj bi potom pobijao obvezu ističući da to nije za njega povoljnije jer se isto moglo i na drugi način koji je povoljni, da Hrvatske ceste ne izdaju dozvole, da se ne može zatvoriti promet na kružnom toku i slično. Upravo zbog navedenog sve okolnosti za izvođenje potrebnih radova i mjera su poznate operatorima i kao takve trebaju biti definirane tehničkim rješenjem operatora. Tek ako se operatori ne mogu usuglasiti oko tehničkog rješenja za pristup i zajedničko korištenje kabelaške kanalizacije može se pokrenuti spor pred tuženikom. Prvo se moraju proći koraci definirani člankom 11. Pravilnika, potom pokrenuti upravni spor sukladno stavku 5. istog članka.

Predlaže da se odbije zahtjev za donošenje odluke o odgodnom učinku tužbe te da se odbije tužbeni zahtjev u cijelosti.

Na navode odgovora na tužbu se očitovao drugo tužitelj, a prvo tužitelj je dostavio nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka za telekomunikacije i telefoniju

Sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja osporavane odluke kao i očitovanje stranaka tijekom upravno-sudskog postupka te na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja (članka 55. stavak 3. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine”, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17. – dalje: ZUS)) utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

Iz spisa predmeta proizlazi da je dana 21. travnja 2020. tuženik zaprimio zahtjev infrastrukturnog operatora za rješavanje spora s operatorom korisnikom radi pristupa i zajedničkog korištenja elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme, konkretnije trase kabelaške kanalizacije na nekretnini kč. br. 3944, k.o. Umag.

Prema odredbi članka 30. stavka 2. ZEK-a infrastrukturni operator mora omogućiti operatoru korisniku, uz naknadu i na temelju sklopljenog ugovora pristup i zajedničko korištenje svoje elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme, a temeljem stavka 10. istog članka u slučaju spora između infrastrukturnog operatora i operatora korisnika u vezi sa sklopljenim ugovorom o pristupu i zajedničkom korištenju elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme tuženik provodi postupak rješavanja spora u skladu s odredbama članka 20. ZEK-a vodeći pri tom računa o odgovarajućim uvjetima pristupa i zajedničkog korištenja iz stavka 2. ovog članka.

Iz spisa proizlazi da su tužitelji imali propuste u postupanju prilikom ostvarivanja pristupa i zajedničkog korištenja EKI na način kako je to propisano Pravilnikom između ostalog omogućavanjem pristupa EKI, propuštanjem izdavanja suglasnosti na tehničko rješenje, propuštanjem nadzora nad izvođenjem radova na ugradnji kabelaških zdenaca. Međutim te propuste tuženik ne uzima odlučujućim za rješavanje ovog spora, jer smatra da se rješenjem spora mora osigurati pristup i zajedničko korištenje EKI te pružanje usluge krajnjim korisnicima koji su zbog onemogućavanja pristupa uskraćeni za usluge elektroničkih komunikacija.

Prema članku 30. ZEK-a i članku 3. Pravilnika infrastrukturni operator mora omogućiti operatoru korisniku, uz naknadu i na temelju sklopljenog ugovora pristup i zajedničko korištenje svoje elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme, ako su ispunjeni uvjeti pristupa i zajedničkog korištenja propisani Pravilnikom. Kako je izvodio radove na ugradnji kabelaških zdenaca na predmetnoj trasi kabelaške kanalizacije u Gradu Umagu prema stavu tuženika isti je bio obavezan tehnički izvesti radove na način da

predmetna trasa kabelaške kanalizacije bude prohodna za buduće korištenje. Stoga je tuženik donio odluku kojom je u točki II. naložio tužitelju da o vlastitom trošku poduzme mjere i radnje kako bi elektronička komunikacijska infrastruktura i druga povezana oprema na spornoj nekretnini ostala prohodna za buduće zajedničko korištenje. Kako su radovi na kabelaškoj kanalizaciji neispravno izvedeni troškovi novih radova se ne refundiraju.

Osim toga, imajući u vidu da infrastrukturni operator mora omogućiti operatoru korisniku uz naknadu i na temelju sklopljenog ugovora pristup i zajedničko korištenje svoje elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme, tuženik smatra da je tužitelj obvezan omogućiti tužitelju pristup i izvođenje svih potrebnih radova na EKI koja se nalazi na spornoj nekretnini kako bi krajnji korisnici dobili uslugu.

Sud u cijelosti prihvaća pravno shvaćanje tuženika iz obrazloženja rješenja i odgovora na tužbe da ukoliko se operatori ne mogu usuglasiti oko tehničkog rješenja za pristup i zajedničko korištenje kabelaške kanalizacije mogu pokrenuti spor pred tuženikom, ali prvo moraju proći korake definirane odredbom članka 11. Pravilnika.

Naime, odredbom članka 11. Pravilnika propisano je da za pristup i zajedničko korištenje kabelaške kanalizacije obvezno je izraditi tehničko rješenje. Infrastrukturni operator ili operator korisnik obvezan je dati ili odbiti dati suglasnost na tehničko rješenje za pristup i zajedničko korištenje kabelaške kanalizacije u roku od tri dana od dana zaprimanja tehničkog rješenja. U slučaju da se infrastrukturni operator ili operator korisnik ne očituje o davanju suglasnosti unutar roka smatra se da je suglasnost dana. Infrastrukturni operator ili operator korisnik obvezan je detaljno obrazložiti razloge odbijanja suglasnosti na tehničko rješenje za pristup zajedničko korištenje kabelaške kanalizacije i visinu iznosa troškova za refundiranje. U tom slučaju operator koji izrađuje tehničko rješenje mora ispraviti tehničko rješenje i ishoditi suglasnost na novo tehničko rješenje.

Dakle, prema ocjeni i ovoga Suda ako se operatori ne mogu usuglasiti oko tehničkog rješenja za pristup i zajedničko korištenje kabelaške kanalizacije mogu pokrenuti spor pred tuženikom, ali nakon što su postupili sukladno članku 11. Pravilnika.

Prema ocjeni ovoga Suda osporena odluka donesena je sukladno članku 30. ZEK-a i Pravilnika te stoga osporenom odlukom nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja.

Slijedom iznesenog, na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a tužbeni zahtjev je odbijen i odlučeno je kao u točki I. izreke.

Odluka o troškovima temelji se na odredbi članka 79. stavka 4. ZUS-a. Točka III. izreke temelji se na odredbi članka 14. stavka 8. ZEK-a.

Što se tiče prijedloga tužitelja za određivanje odgovornog učinka tužbe valja navesti da se radi o institutu uređenom člankom 26. ZUS-a primjenom kojeg sud može odlučiti da tužba može uz ispunjavanje propisanih pretpostavki, do pravomoćnog okončanja upravnog spora, odgoditi izvršenje rješenja donesenog u upravnom postupku koji je prethodio upravnom sporu. Kako je u predmetnom sudskom postupku donesena pravomoćna odluka (članak 63. stavak 2. ZUS-a) o tužiteljevom zahtjevu za ocjenu zakonitosti i poništavanje tuženikove odluke, to je po ocjeni ovog Suda bespredmetno odlučivati i o tužiteljevom prijedlogu za određivanje odgovornog učinka.

U Zagrebu 3. ožujka 2021.

Predsjednica vijeća

Ljiljana Karlovičan-Đurović, v.r.

Za točnost otpis - ovlaštena službenik

Tanja Nemčić

